

Arrest

nr. 151 215 van 25 augustus 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 augustus 2015.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. DESIRA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn, afkomstig uit Yeghegnadzor, Armenië. U vroeg een eerste maal asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 27 oktober 2009. Het Commissariaatgeneraal nam inzake uw asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 28 september 2010. Uw beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd afgewezen op 21 mei 2011. Uw echtgenote, N.(...) K.(...)(OV X), arriveerde in België op 1 juni 2011 en vroeg op 9 juni asiel

aan. Op 27 juli 2011 werd door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen inzake haar asielaanvraag. Ook haar beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd afgewezen, namelijk op 20 december 2011. Jullie verlieten het land niet en vroegen opnieuw asiel aan op 26 maart 2012. Het Commissariaat-generaal nam inzake jullie asielaanvraag wederom een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dit maal op 26 september 2012. Jullie beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen afgewezen op 18 maart 2013. U en uw echtgenote vroegen, zonder het land te hebben verlaten, een derde maal asiel aan op 10 december 2013. Het Commissariaat-generaal besloot deze meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen op 19 december 2013. Zonder het land te verlaten vroegen u en uw echtgenote op 8 juli 2015 een vierde maal asiel aan. Op 10 augustus 2015 werden u en uw echtgenote in gevolge een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken en met het oog op een eventuele repatriëring overgebracht naar een terugkeerwoning.

U verklaart naar aanleiding van uw huidige asielaanvraag dat u in het kader van uw vorige asielprocedures niet de volledige waarheid hebt verteld. Bepaalde elementen uit uw oorspronkelijke asielaanvraag zijn waargebeurd, andere niet. Ook had u bepaalde documenten die u ter staving van uw asielaanvraag had neergelegd, zelf gemaakt. In een schriftelijke verklaring hebt u uw werkelijke asielaanvraag uiteengezet:

Tussen 2005 en 2007 was u voorzitter van de studentenraad van uw provincie en vanaf 2006 was u ook lid van de NGO 'Vogu Portutyun'. Deze organisatie steunde bij de presidentsverkiezingen van 2008 Levon Ter-Petrosyan van het Armeens Nationaal Congres. Bij deze verkiezingen trad u op als vertrouwenspersoon van Levon Ter-Petrosyan in Yeghegnadzor. Sindsdien had u problemen met een lokaal parlamentslid, Samvel Sargsyan, en de burgemeester. U nam actief deel aan demonstraties die uitbraken nadat het resultaat van de verkiezingen bekendgemaakt was. U bleef hieraan deelnemen nadat u door de lokale politie gewaarschuwd was om dit niet te doen. Op 29 februari (2008) ontstond er een ruzie tussen u en de chauffeur van Samvel Sargsyan. De politie moest tussen beiden komen en nam u mee naar het politiekantoor, waar u een tiental uur werd vastgehouden. U werd er bedreigd en geslagen. Na een tijdje kalmeerde de situatie maar de politie begon u opnieuw zeer vaak op te roepen toen de zoon van Sasun Mikalyan, met wie u bevriend was en contact onderhield, zijn legerdienst in uw streek deed. Na de burgemeestersverkiezingen in Yerevan (op 31 mei 2009) werden er opnieuw demonstraties georganiseerd. Omdat u zeer actief deelnam hieraan werd u op 7 juni 2009 aangesproken door de burgemeester van uw stad. Hij dreigde ermee dat de politie u zou arresteren en een celstraf zou geven indien u uw activiteiten verder zou zetten. Na dit gesprek werd u aangevallen en geslagen door medewerkers van de burgemeester. De dag nadien deed u aangifte op het politiebureau. In het daarop volgende onderzoek verplichtte de politie u om uw verklaringen aan te passen. Uiteindelijk besloot de politie de zaak te seponeren maar u werd kort daarop thuis gearresteerd op beschuldiging van het afleggen van valse verklaringen. Omdat u het gevaar van de situatie inzag, vertrok u naar Georgië, waar u meer dan een maand verbleef alvorens naar België te vluchten.

Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: de paspoorten van u, uw vrouw en oudste dochter, het geboortecertificaat van uw jongste dochter, en een schriftelijke verklaring.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit de verklaringen die u hebt afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw huidige, vierde, asielaanvraag en de schriftelijke verklaring die u daarbij hebt neergelegd, blijkt dat u uw huidige aanvraag grotendeels baseert op de motieven die u hebt aangehaald tijdens uw eerste asielprocedure. Hoewel u toegeeft dat u over bepaalde aspecten van dit relaas bedrieglijke verklaringen

hebt afgelegd, is de kern van het relaas nog steeds hetzelfde. U brengt geen nieuwe asielmotieven aan. (DVZ 4e AA, rubriek 15, 17)

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de eerste en tweede asielaanvraag van u en uw echtgenote telkens door het Commissariaat-generaal werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van uw eerste asielaanvraag werd uw asielrelaas ongeloofwaardig bevonden aangezien zowel uw vermeende verkiezing als lid van de lokale raad als uw optreden als vertrouwenspersoon van Levon Ter-Petrosyan ongeloofwaardig werden bevonden op basis van objectieve informatie. Aangezien uw politieke activiteiten ongeloofwaardig werden bevonden, werd er geoordeeld dat er evenmin geloof gehecht kon worden aan de vermeende problemen die u hierdoor gekend zou hebben. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde in beroep deze beslissing en beoordeling. In het kader van de tweede asielaanvraag van u en uw vrouw, die jullie inhoudelijk verbonden aan jullie eerste aanvraag, oordeelde het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagde de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Wederom bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep deze beslissing en beoordeling. Naar aanleiding van jullie derde asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag, daar er géén nieuwe elementen aan de orde waren noch door u of uw vrouw werden voorgelegd die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten. Jullie tekenden hiertegen geen annulatieberoep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen binnen de wettelijk voorziene termijn en voeren in het kader van onderhavige vierde aanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw vorige asielaanvraag, zodat deze gehandhaafd blijft.

Wat betreft uw huidige asielaanvraag dient voorts te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Voor de Dienst Vreemdelingenzaken en in uw schriftelijke verklaring gaf u aan dat u tot nu toe een aantal elementen van uw asielrelaas verkeerd hebt voorgesteld of in het geheel verzonnen hebt. Zo gaf u toe dat u geen lid was geweest van de gemeenteraad in uw stad; dat u na uw arrestatie op 29 februari 2008 geen drie dagen maar slechts een tiental uur werd vastgehouden; dat u niet geslagen was door een lid van de gemeenteraad [in juni 2009]; en dat u niet in het ziekenhuis had gelegen ten gevolge van verwondingen die u daarbij zou hebben opgelopen. Verder gaf u aan dat u een aantal eerder neergelegde documenten zelf had gemaakt en bijgevolg vals waren. (DVZ 4e AA, rubriek 15, 17; schriftelijke verklaring, p.2) Uit uw schriftelijke verklaring, dewelke u voorstelt als een waarheidsgetrouwe weergave van de problemen die zou hebben gekend (DVZ 4e AA, rubriek 15), blijkt dat u voor het overige vasthoudt aan uw eerdere asielrelaas. Zo blijft u er (onder andere) bij dat u vertrouwenspersoon was voor Levon Ter-Petrosyan bij de presidentsverkiezingen in 2008; dat u actief betrokken was bij de demonstraties die na deze verkiezingen plaatsvonden; dat u problemen kende op 29 februari 2008; dat u problemen gekend hebt omwille van uw contacten met de zoon van Sasun Mikaelyan; dat u opnieuw actief betrokken was bij de demonstraties na de lokale verkiezingen in Yerevan [in mei 2009]; dat u daarover aangesproken en bedreigd werd door de burgemeester van uw stad en later geslagen werd door zijn mensen; en dat u problemen kreeg met de politie nadat u klacht had ingediend omwille van deze feiten.

Er moet worden beklemtoond dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Zoals eerder reeds gesteld, werd er toen geen geloof gehecht aan uw beweerde politieke activiteiten – waaronder uw vermeende optreden als vertrouwenspersoon – en de daaruit voortvloeiende problemen. Louter volhouden dat bepaalde feiten wel degelijk gebeurd zijn en enkel toegeven dat één kernpunt (uw verkiezing als gemeenteraadslid) verzonnen was en enkele andere punten anders werden voorgesteld, kan geenszins volstaan om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Er kan bovendien bezwaarlijk ingezien worden met welk doel u de 'kleinere' aanpassingen zou hebben gedaan, daar zij slechts een beperkte impact hebben op het relaas, terwijl het risico bestond dat de ongerijmdheden aan het licht zouden komen. Voorts dient opgemerkt te worden dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt om uw beweringen te staven. U houdt vol dat (onder andere) de door u neergelegde convocaties van de politie en het bewijs van vertrouwenspersoon wel echte documenten zijn. (DVZ 4e AA, rubriek 17, 19) Deze documenten werden in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds neergelegd en toen in rekening gebracht bij de evaluatie. Over de convocaties werd toen geoordeeld dat er, gezien uw bedrieglijke verklaringen en de hoge graad van corruptie in Armenië, geen garanties waren dat zij authentiek zijn en dat zij, zelfs al

zouden zij authentiek zijn, niet noodzakelijk verbonden zijn met het door u voorgehouden relaas. Over het bewijs van vertrouwenspersoon werd geoordeeld dat het waarschijnlijk vals was. Louter beweren dat deze stukken wel echt zijn, doet geen afbreuk aan deze inschatting.

Bovendien werden nog bijkomende inconsistenties opgemerkt tussen uw verklaringen afgelegd voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag, en uw schriftelijke verklaring opgesteld in het kader van de huidige aanvraag.

Aangaande de problemen die u beweert te hebben gekend in 2009, nadat u klacht had ingediend tegen medewerkers van de burgemeester, stelde u in uw schriftelijke verklaring dat de politie deze klacht uiteindelijk seponeerde en u kort daarop thuis arresteerde op beschuldiging van het afleggen van valse verklaringen. Zij zouden u ondervraagd en daarna vrijgelaten hebben, hetgeen impliceert dat u door de agenten meegenomen werd. In het kader van uw eerste asielaanvraag, had u echter verklaard dat er agenten naar uw huis waren gekomen kort na het afsluiten van het onderzoek; dat zij u gevraagd hadden om mee te komen; maar dat ze uiteindelijk zonder u vertrokken na wat duw-en-trekwerk. (CGVS d.d.16/08/2010, p.12) Nergens maakte u er melding van dat u toen effectief meegenomen werd.

Over de nasleep van de gebeurtenissen van 29 februari 2008 antwoordde u in het kader van uw eerste asielaanvraag bovendien dat u tot 12 oktober 2008 geen grote problemen had gekend. (CGVS d.d.06/07/2010, p. 15) Dit valt bezwaarlijk te rijmen met uw huidige verklaringen als zou u na uw vrijlating steeds door de lokale overheid bedreigd zijn geweest met een celstraf en met de dood in de gevangenis. (schriftelijke verklaring, p.1)

Deze vaststellingen bevestigen verder de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Ten slotte kan nog opgemerkt worden dat uw houding en handelingen tot op heden bezwaarlijk te rijmen vallen met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U hebt immers doelbewust bedrieglijke verklaringen afgelegd én valse documenten neergelegd ter ondersteuning van deze verklaringen. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u zeer lang hebt gewacht om uw, naar wat u nu beweert, werkelijke relaas kenbaar te maken bij de Belgische asielinstanties. U gaf zelfs aan dat u pas bij uw derde asielaanvraag van plan was geweest om de waarheid te vertellen (DVZ 4e AA, rubriek 15), hetgeen impliceert dat u zelfs na de negatieve afloop van uw eerste asielaanvraag aanvankelijk volhardde in het misleiden van de asielinstanties. Dat u zelfs bij uw derde asielaanvraag uiteindelijk toch niet de waarheid had durven vertellen, omdat u de moed niet vond om toe te geven dat u aanvankelijk gelogen had (DVZ, 4e AA, rubriek 15), kan geenszins beschouwd worden als verschoningsgrond. Indien u werkelijk een vrees voor vervolging zou koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, mag verwacht worden dat u van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielrelaas op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Het feit dat u dat niet hebt gedaan, en bovendien volhard hebt in uw bedrieglijke verklaringen, vormt een ernstige tegenindicatie voor de door u verklaarde vrees.

Wat betreft de medische problemen van uw dochter, dient opgemerkt te worden dat u deze reeds aanhaalde in het kader van uw vorige asielaanvraag. Bijgevolg kunnen deze niet beschouwd worden als nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

De overige door u neergelegde documenten - de paspoorten van u, uw vrouw en oudste dochter en het geboortecertificaat van uw jongste dochter – bevatten enkel gegevens betreffende jullie identiteit en familiebanden, dewelke door mij niet betwist worden.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het Commissariaat-generaal merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het Commissariaat-generaal op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat wat betreft de verblijfsprocedures waarvoor zij verantwoordelijk is, deze allemaal werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. U diende meerdere aanvragen tot machtiging tot verblijf op basis van artikels 9bis en 9ter van de Vreemdelingenwet in, dewelke telkens geweigerd werden. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet. Het beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft.”.

2. Over de rechtspleging

Ter terechtzitting stelt de raadsman van verzoeker dat zijn cliënt niet aanwezig kan zijn, omdat hij in de raadkamer van Hasselt aanwezig is. De raadsman bevestigt dat hij zijn cliënt zal vertegenwoordigen en verduidelijkt dat zijn cliënt graag zelf voor de Raad zou willen verschijnen omdat hij over een document zou beschikken dat hij zou willen neerleggen, waardoor de Raad vervolgens om uitstel van de terechtzitting wordt verzocht.

Ter terechtzitting werd het verzoek tot uitstel afgewezen. De persoonlijke verschijning van verzoeker is immers niet de enige mogelijkheid om een document bij de Raad neer te leggen. De Raad stelt bovendien vast dat uit het administratief dossier blijkt dat het vervoer naar de Raad met het oog op het bijwonen van de terechtzitting werd gevraagd en dat in het verleden reeds valse documenten door verzoeker werden neergelegd. Dit laatste werd overigens ter terechtzitting door de raadsman bevestigd. Voorts wordt opgemerkt dat er geen enkel bewijs voorligt van het gegeven dat verzoeker tezelfdertijd in de raadkamer van Hasselt werd verwacht.

Gelet op het voorgaande ziet de Raad dan ook geen enkele reden om de debatten te heropenen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In wat zich voordoet als een enig middel lijkt verzoeker de schending aan te voeren van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het EVRM.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn huidige, vierde asielaanvraag vooreerst steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste en tweede asielaanvraag heeft uiteengezet. Hoewel verzoeker toegeeft dat hij over bepaalde aspecten van dit relaas bedrieglijke verklaringen hebt afgelegd, is de kern van het relaas nog steeds hetzelfde (verklaring meervoudige aanvraag, rubriek 15, 17). Verzoeker brengt geen nieuwe asielmotieven aan.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers verklaringen en de door hem in het kader van huidige asielaanvraag bijgebrachte documenten niet vermogen te tornen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van zijn eerste en tweede asielaanvraag.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht opgemerkt als volgt: *"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden."*

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit de verklaringen die u hebt afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw huidige, vierde, asielaanvraag en de schriftelijke verklaring die u daarbij hebt neergelegd, blijkt dat u uw

huidige aanvraag grotendeels baseert op de motieven die u hebt aangehaald tijdens uw eerste asielprocedure. Hoewel u toegeeft dat u over bepaalde aspecten van dit relaas bedrieglijke verklaringen hebt afgelegd, is de kern van het relaas nog steeds hetzelfde. U brengt geen nieuwe asielmotieven aan. (DVZ 4e AA, rubriek 15, 17)

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de eerste en tweede asielaanvraag van u en uw echtgenote telkens door het Commissariaat-generaal werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van uw eerste asielaanvraag werd uw asielrelaas ongeloofwaardig bevonden aangezien zowel uw vermeende verkiezing als lid van de lokale raad als uw optreden als vertrouwenspersoon van Levon Ter-Petrosyan ongeloofwaardig werden bevonden op basis van objectieve informatie. Aangezien uw politieke activiteiten ongeloofwaardig werden bevonden, werd er geoordeeld dat er evenmin geloof gehecht kon worden aan de vermeende problemen die u hierdoor gekend zou hebben. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde in beroep deze beslissing en beoordeling. In het kader van de tweede asielaanvraag van u en uw vrouw, die jullie inhoudelijk verbonden aan jullie eerste aanvraag, oordeelde het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagde de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Wederom bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep deze beslissing en beoordeling. Naar aanleiding van jullie derde asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag, daar er géén nieuwe elementen aan de orde waren noch door u of uw vrouw werden voorgelegd die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten. Jullie tekenden hiertegen geen annulatieberoep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen binnen de wettelijk voorziene termijn en voeren in het kader van onderhavige vierde aanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw vorige asielaanvraag, zodat deze gehandhaafd blijft.

Wat betreft uw huidige asielaanvraag dient voorts te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Voor de Dienst Vreemdelingenzaken en in uw schriftelijke verklaring gaf u aan dat u tot nu toe een aantal elementen van uw asielrelaas verkeerd hebt voorgesteld of in het geheel verzonnen hebt. Zo gaf u toe dat u geen lid was geweest van de gemeenteraad in uw stad; dat u na uw arrestatie op 29 februari 2008 geen drie dagen maar slechts een tiental uur werd vastgehouden; dat u niet geslagen was door een lid van de gemeenteraad [in juni 2009]; en dat u niet in het ziekenhuis had gelegen ten gevolge van verwondingen die u daarbij zou hebben opgelopen. Verder gaf u aan dat u een aantal eerder neergelegde documenten zelf had gemaakt en bijgevolg vals waren. (DVZ 4e AA, rubriek 15, 17; schriftelijke verklaring, p.2) Uit uw schriftelijke verklaring, dewelke u voorstelt als een waarheidsgetrouwe weergave van de problemen die zou hebben gekend (DVZ 4e AA, rubriek 15), blijkt dat u voor het overige vasthoudt aan uw eerdere asielrelaas. Zo blijft u er (onder andere) bij dat u vertrouwenspersoon was voor Levon Ter-Petrosyan bij de presidentsverkiezingen in 2008; dat u actief betrokken was bij de demonstraties die na deze verkiezingen plaatsvonden; dat u problemen kende op 29 februari 2008; dat u problemen gekend hebt omwille van uw contacten met de zoon van Sasun Mikaelyan; dat u opnieuw actief betrokken was bij de demonstraties na de lokale verkiezingen in Yerevan [in mei 2009]; dat u daarover aangesproken en bedreigd werd door de burgemeester van uw stad en later geslagen werd door zijn mensen; en dat u problemen kreeg met de politie nadat u klacht had ingediend omwille van deze feiten.

Er moet worden bevestigd dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Zoals eerder reeds gesteld, werd er toen geen geloof gehecht aan uw beweerde politieke activiteiten – waaronder uw vermeende optreden als vertrouwenspersoon – en de daaruit voortvloeiende problemen. Louter volhouden dat bepaalde feiten wel degelijk gebeurd zijn en enkel toegeven dat één kernpunt (uw verkiezing als gemeenteraadslid) verzonnen was en enkele andere punten anders werden voorgesteld, kan geenszins volstaan om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Er kan bovendien bezwaarlijk ingezien worden met welk doel u de 'kleinere' aanpassingen zou hebben gedaan, daar zij slechts een beperkte impact hebben op het relaas, terwijl het risico bestond dat de ongerijmdheden aan het licht zouden komen. Voorts dient opgemerkt te worden dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt om uw beweringen te staven. U houdt vol dat (onder andere) de door u neergelegde convocaties van de politie en het bewijs van vertrouwenspersoon wel echte documenten zijn. (DVZ 4e AA, rubriek 17, 19) Deze documenten werden in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds neergelegd en toen in rekening gebracht bij de

evaluatie. Over de convocaties werd toen geoordeeld dat er, gezien uw bedrieglijke verklaringen en de hoge graad van corruptie in Armenië, geen garanties waren dat zij authentiek zijn en dat zij, zelfs al zouden zij authentiek zijn, niet noodzakelijk verbonden zijn met het door u voorgehouden relaas. Over het bewijs van vertrouwenspersoon werd geoordeeld dat het waarschijnlijk vals was. Louter beweren dat deze stukken wel echt zijn, doet geen afbreuk aan deze inschatting.

Bovendien werden nog bijkomende inconsistenties opgemerkt tussen uw verklaringen afgelegd voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag, en uw schriftelijke verklaring opgesteld in het kader van de huidige aanvraag.

Aangaande de problemen die u beweert te hebben gekend in 2009, nadat u klacht had ingediend tegen medewerkers van de burgemeester, stelde u in uw schriftelijke verklaring dat de politie deze klacht uiteindelijk seponeerde en u kort daarop thuis arresteerde op beschuldiging van het afleggen van valse verklaringen. Zij zouden u ondervraagd en daarna vrijgelaten hebben, hetgeen impliceert dat u door de agenten meegenomen werd. In het kader van uw eerste asielaanvraag, had u echter verklaard dat er agenten naar uw huis waren gekomen kort na het afsluiten van het onderzoek; dat zij u gevraagd hadden om mee te komen; maar dat ze uiteindelijk zonder u vertrokken na wat duw-en-trekwerk. (CGVS d.d.16/08/2010, p.12) Nergens maakte u er melding van dat u toen effectief meegenomen werd.

Over de nasleep van de gebeurtenissen van 29 februari 2008 antwoordde u in het kader van uw eerste asielaanvraag bovendien dat u tot 12 oktober 2008 geen grote problemen had gekend. (CGVS d.d.06/07/2010, p. 15) Dit valt bezwaarlijk te rijmen met uw huidige verklaringen als zou u na uw vrijlating steeds door de lokale overheid bedreigd zijn geweest met een celstraf en met de dood in de gevangenis. (schriftelijke verklaring, p.1)

Deze vaststellingen bevestigen verder de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Ten slotte kan nog opgemerkt worden dat uw houding en handelingen tot op heden bezwaarlijk te rijmen vallen met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U hebt immers doelbewust bedrieglijke verklaringen afgelegd én valse documenten neergelegd ter ondersteuning van deze verklaringen. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u zeer lang hebt gewacht om uw, naar wat u nu beweert, werkelijke relaas kenbaar te maken bij de Belgische asielinstanties. U gaf zelfs aan dat u pas bij uw derde asielaanvraag van plan was geweest om de waarheid te vertellen (DVZ 4e AA, rubriek 15), hetgeen impliceert dat u zelfs na de negatieve afloop van uw eerste asielaanvraag aanvankelijk volhardde in het misleiden van de asielinstanties. Dat u zelfs bij uw derde asielaanvraag uiteindelijk toch niet de waarheid had durven vertellen, omdat u de moed niet vond om toe te geven dat u aanvankelijk gelogen had (DVZ, 4e AA, rubriek 15), kan geenszins beschouwd worden als verschoningsgrond. Indien u werkelijk een vrees voor vervolging zou koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, mag verwacht worden dat u van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielrelaas op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Het feit dat u dat niet hebt gedaan, en bovendien volhard hebt in uw bedrieglijke verklaringen, vormt een ernstige tegenindicatie voor de door u verklaarde vrees.

Wat betreft de medische problemen van uw dochter, dient opgemerkt te worden dat u deze reeds aanhaalde in het kader van uw vorige asielaanvraag. Bijgevolg kunnen deze niet beschouwd worden als nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

De overige door u neergelegde documenten - de paspoorten van u, uw vrouw en oudste dochter en het geboortecertificaat van uw jongste dochter – bevatten enkel gegevens betreffende jullie identiteit en familiebanden, dewelke door mij niet betwist worden.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het Commissariaat-generaal merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het Commissariaat-generaal op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat wat betreft de verblijfsprocedures waarvoor zij verantwoordelijk is, deze allemaal werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. U diende meerdere aanvragen tot machtiging tot verblijf op basis van artikels 9bis en 9ter van de Vreemdelingenwet in, dewelke telkens geweigerd werden. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel. (...)"

De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Waar hij aangeeft dat hij niet altijd de waarheid heeft verteld omdat hij nog getraumatiseerd was door de gebeurtenissen en hij in constante vrees leefde en na een aantal jaren pas de moed heeft gevonden om zijn werkelijk asielrelaas uiteen te zetten dient te worden opgemerkt dat verzoeker de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet kan herstellen. Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Gelet op bovenstaande bekentenis blijkt dat verzoeker dan ook niet geheel de waarheid vertelde in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt echter zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen. De stelling dat hij getraumatiseerd was, wordt met geen enkele objectief element gestaafd.

Bij verzoekers eerdere asielaanvragen werd geen geloof gehecht aan zijn beweerde politieke activiteiten, waaronder zijn vermeende optreden als vertrouwenspersoon en de daaruit voortvloeiende problemen. Louter volhouden dat bepaalde feiten wel degelijk gebeurd zijn en enkel toegeven dat één kernpunt (zijn verkiezing als gemeenteraadslid) verzonnen was en enkele andere punten anders werden voorgesteld, kan geenszins volstaan om de geloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen.

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen voorgaande overwegingen, die steun vinden in het administratief dossier, dan ook onverminderd staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. Verzoeker herhaalt weliswaar enkele van zijn verklaringen en de vrees voor zijn leven omwille van zijn duidelijk gemaakte politieke overtuigingen. Verzoeker gaat hierbij echter volledig voorbij aan de concrete motivering van de bestreden beslissing en aan wat reeds werd geoordeeld bij de eerdere asielaanvragen.

Met de algemene bewering dat hij met Armenië geen banden heeft, geen huisvesting en niemand om op terug te vallen, toont hij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aan.

Waar verzoeker verwijst naar de documenten die werden neergelegd en dat de hoge graad van corruptie in Armenië een problematiek is die door Armenië dient te worden aangepakt en buiten zijn wil gaat, gaat verzoeker er opnieuw aan voorbij dat deze documenten in het kader van zijn eerste asielaanvraag reeds werden neergelegd en toen werden beoordeeld.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van voormelde wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen nieuwe elementen zijn die de kans op een erkenning als vluchteling overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 aanzienlijk groter maken.

3.3. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moet ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissarisgeneraal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng augustus tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

C. DIGNEF